

ORAVECZ TIBOR

Fekete-fehér szonett

Szepesi Józsefnek

Idő vörös haján belépsz a mélybe
feszítőrő¹ fekete csókon át.
Szilícium fényében árnyéklétben,
Babér csikar fejedre glóriát.

Ady-lelked telepi romák vére,
Kírátt versed hörgő, vályogszagú
Purdék boldogtalanságának bére.
Kohószín éjszakán, lelencarcú

Szeretet-sellőid kadarkafényben,
Fehér metaforák acéltüzét
Szenvedték, számkivetett órabérben.

Népén sajtó sámán, testvér-dühét,
Megrendült bűnhődését nem látjuk már,
Úzött, tántorgó, bús emlék csupán.

---

¹ A feszítőrő annak idején a fészigyárban (fesziben) segédmunka volt. A kohóból kijött forró anyagot 5 kilós bunkóval kellett szétverni, csillékbe rakni és eltolni a helyükre. Szepesi József ebben a munkakörben is dolgozott. A feszi mozaikszó a ferroszilíciumból (Fe–Si), ami az acélgártás ötvözőanyaga.